

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2473

гр. София, 21.03.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в закрито заседание на 21.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

като разгледа дело номер **4229** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданско процесуалния кодекс във връзка с чл. 144 от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по молбата на С. П. В. за допълване на решение № 1100/21.02.2023 г. в частта за разноските и присъждане на разноски за весена държавна такса в размер на 10 (десет) лева.

В срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК не е депозирано становище от ответника.

По делото е постановено решение № 1100/21.02.2023 г., с което е по жалбата на С. П. В. е отменен изричен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо № към №94-00-51/1/ от 18.04.2022 г. и писмо №към 94-00-46/1/07.04.2022 г. на директора на дирекция „Правна“ на Министерството на регионалното развитие и благоустройството и преписката е изпратена на директора на дирекция „Правна“ на Министерството на регионалното развитие и благоустройството за ново произнасяне по заявление за достъп до обществена информация вх. № 94-00-51/07.04.2022 г., депозирано от С. П. В..

Препис от определението е връчено на С. П. В. на 27.02.2023 г. Искането е депозирано на 01.03.2023 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 248 от ГПК компетентен да се произнесе по молбата за изменение на решението в частта за разноските е съда, който е постановил акта, чието допълване или изменение се иска, поради което настоящия съдебен състав се явява компетентния съд за разглеждане на депозираната молба.

Искането е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО, като депозирано от надлежна страна и в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Разгледано по същество искането е ОСНОВАТЕЛНО по следните съображения:

Отговорността за разноски в съдебно-административното производство е гражданско облигационно отношение, което произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Тази отговорност произлиза от факта на неоснователно повдигнатия правен спор и

съгласно чл. 143, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от АПК се носи от страната, чието правно твърдение е отречено със съдебния акт. Отговорността за разноси се състои в правото на едната страна да иска и задължението на другата страна да плати направените разноси на лицето, в чиято полза е решено делото. Отговорността за разноси може да бъде осъществена само по висящия процес. За да бъде реализирана е необходимо своевременно да е отправено искане пред съответната съдебна инстанция.

В случая от страна на С. П. В. е направено искане за присъждане на разноси в хода на проведеното на 08.02.2023 г. публично съдебно заседание.

С решение № 1100/21.02.2023 г. съдът не се е произнесъл по своевременно направеното искане за присъждане на разноси, което с оглед изхода на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК е следвало да бъде уважено в размер на 10 (десет) лева внесена държавна такса.

С оглед на изложеното и на основание чл. 248 от ГПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПЪЛВА решение № 1100/21.02.2023 г., като
ОСЪЖДА Министерството на регионалното развитие и благоустройството да заплати на С. П. В., ЕГН [ЕГН] разноси по делото в размер на 10 (десет) лева.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: